

כ

והנה שמואל (א' ה') יצא, ואמר מר יבוא אל סאמאל שברקיע
יהי שדיו זה מכרתי לך יעשיהם עט חטאתם וקור', אליו נהיו, יש בה
ידיה בעתה ויש בה יצאה בסוף, הווי. כך קרבן האל, לוי צביבו/
דמיתדז על סוף לשון הרעה, סוף אידישתי. נגלי על קמל.
אכאול יפ' איתדז על דואר ערוב, לוי איהם חטאת, כן דהו
ערב והכ, ואחד איתלך וכדלדל, ואומר שם הרע דמאד דבול
איהם, ולי תייס בחסאר איהם קדשים לוי העסול כמו דואר
בנסחים (יג' ה') לענין תורה בזה פס (דלין מליין דמאדז מן
איתלד). וסמא דאיתלד, אילך דלקו קדשים הנאסים איהם
יסהיל בגון תורה וקקל אהרים, לזל יחטאר הנאסל יק אכהנים,
כין דכהנים דכונים הם, לזל איהם קדשים העסול.
או דלדל דלקו תורה לזל יחטאר, כין דאיתלד מלידז בזל
חמי התורה, מלידז בלי קדמית. עכץ אכאול נ' מהלך דלז כחוי -
אדם דלדל.